

lavere Takster, ligesom Kommuner, hvis fulde Tilskud ligger over eller i Nærheden af 75 pCt. Grænsen, ikke med Fordel kan forhøje Indlæggelsestaksterne, da en saadan Forhøjelse for Størstedelen opvejes af den modsvarende Nedsættelse af Tilskudet. Ogsaa dette Forhold virker særlig uheldigt for Amtskommunerne, der i Modsætning til Købstadkommunerne og Københavns og Frederiksberg Kommuner ikke kan lade Sygehusudgifterne bære af den samlede Befolkning gennem personlige Skatter, og hvor der derfor vil være en Tilbøjelighed til at lade en forholdsvis stor Del af Sygehusudgifterne bære gennem Takstindtægterne. En saadan Takstpolitik modvirkes af den omhandlede Lovbestemmelse, og der har endog i enkelte Kommuner været rejst Spørgsmaal om Betimeligheden af at nedsætte Indlæggelsestaksterne, alene for at de paagældende Kommuner skulde kunne opnaa det fulde Tilskud efter Loven. Til Belysning af Virkningen af den omhandlede 75 pCt. Regel tjener, at de i Regnskabsaaret 1947—48 paa Basis af Regnskaberne for 1945—46 hjemlede Tilskud faktisk beløber sig til ialt 42 142 896 Kr., medens Tilskudene vilde have beløbet sig til ialt 43 684 491 Kr., hvis 75 pCt. Reglen ikke havde været gældende.

Under Henvisning hertil har Sygehusraadet udtalt, at det synes naturligt, at den Nettoudgift, der danner Grundlaget for

75 pCt. Grænsen, fastsættes uafhængigt af Taksternes Størrelse, saaledes at to Kommuner, der har samme Bruttoudgifter til Sygehusdrift og samme Antal Sygedage, kan opnaa samme Tilskud, uanset om de har forskellige Indtægter som Følge af Forskel i Taksterne. Denne Udtalelse kan Indenrigsministeriet tiltræde, idet det maa anses for uheldigt, at Spørgsmaalet om Størrelsen af Tilskudene efter Sygehusloven skal spille ind ved Kommunernes Takstpolitik.

I Overensstemmelse med Sygehusraadets Indstilling foreslaas det derfor, at der med Hensyn til Beregningen af Maksimumsgrænsen sker den Ændring, at Indtægten af indlagte Patienter ikke medregnes med de faktisk oppebaarne Indtægter efter Takstregulativerne, men ansættes til et Beløb af 2 Kr. 50 Øre pr. Dag, hvilket nogenlunde svarer til den gennemsnitlige Patientindtægt pr. Dag paa Sygehuse, hvor Taksten for Selvbetalere er 4 Kr. pr. Dag. Tilskudet skal dog aldrig kunne overstige vedkommende Kommunes fulde faktiske Nettoudgift (excl. Afskrivning og Forrentning) ved Driften af Sygehuse.

Under Hensyn til, at Loven skal forelægges til Revision i Rigsdagssamlingen 1948—49, foreslaas ogsaa denne Ændring foreløbig kun at skulle gælde ved Beregningen af Tilskudene for Regnskabsaarene 1948—49 og 1949—50.